

“ผลงานการศึกษาค้นคว้าของนักปราชญ์

ราชบัณฑิตยสถานบุกเบิกเริ่มแรก ล้วนมีคุณูปการ
มหาศาลเป็นเหมือนบันไดขั้นแรกที่ส่งให้ผู้ศึกษา
ค้นคว้าภายหลังได้ก้าวขึ้นบันไดขั้นต่อไป ไม่ได้
หมายความว่ารุ่นเก๋าล้ำสมัย รุ่นใหม่ทันสมัย”
สุจิตต์ วงษ์เทศ ว่า

หลัง พ.ศ.2500 มีการขุดค้นทางโบราณคดี
พบโครงกระดูกมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ที่
บ้านเก่ากาญจนบุรี จนถึงมีการขุดค้นที่เมืองอู่ทอง
สุพรรณบุรีพบหลักฐานทางโบราณคดีและประวัติ-
ศาสตร์กว้างขวางและซับซ้อนมากขึ้น

ด้วยเหตุดังนั้น จึงเกิดข้อสงสัย แล้วถกเถียง
หักท้วงเรื่องต่างๆ รวมเรื่องสุวรรณภูมิด้วย ผู้รับบาง
ท่านเสนอหลักฐานค้นว่านครปฐมไม่ใช่สุวรรณภูมิ
แต่สุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองอู่ทอง

พ.ศ.2510 อาจารย์ธนิศ อยู่โพธิ์ อธิบดี
กรมศิลปากร เขียนเรื่องสุวรรณภูมิ ด้วยการยกเอา
เอกสารลังกา อินเดีย กรีก-โรมัน ฯลฯ มาตีแผ่
แล้วเพิ่มเติมความเห็นแทรกไว้ วิธีคิดของอาจารย์
ธนิศเป็นเพียงการประนีประนอม ระหว่างความ
คิดเก่ากับหลักฐานที่พบใหม่ คือ เมืองอู่ทอง กับ
เมืองนครปฐม ต่างเป็นสุวรรณภูมิ

เมืองอู่ทองเป็นเมืองสำคัญทางการปกครอง

เมืองนครปฐมเป็นเมืองสำคัญทางศาสนา
แต่ในงานวิจัยเรื่องยุคเหล็กในประเทศไทย
พัฒนาการทางเทคโนโลยีและสังคม...อาจารย์
ศรีศักดิ์ วัลลิโภดม ใช้เวลาสำรวจตรวจสอบและ
ศึกษาค้นคว้าเกือบตลอดชีวิต แล้วสรุปว่า

บริเวณที่เป็นตำแหน่งสำคัญของสุวรรณภูมิ
น่าจะอยู่ที่ลุ่มน้ำท่าจีน-แม่กลอง ที่ต่อมามีเมือง
อู่ทองเป็นศูนย์กลาง

งานวิจัยของอาจารย์ศรีศักดิ์อ้างงานขุด
ค้นของอาจารย์ชิน อยู่ดี ที่บ้านดอนคาเพชร
อำเภอกงหรา จังหวัดกาญจนบุรี แสดงหลักฐาน
ชัดเจนถึงการติดต่อกับอินเดียก่อนที่อื่น ร่วมยุค
กับพระเจ้าอโศก

สุวรรณภูมิเป็นชื่อดินแดนเก่าแก่ รู้จักกัน
แพร่หลายในหมู่ชาวอินเดีย-ลังกาโบราณ สุวรรณภูมิ
ไม่ได้เกิดจากจินตนาการเพื่อแต่งนิทานแต่มีตัวตน
อยู่จริงๆ อย่างน้อยก็ตั้งแต่สมัยพุทธกาลมาแล้ว
มีร่องรอยทางโบราณคดีสนับสนุน

นักโบราณคดีนำขุดจากดินถึงเรื่องสุวรรณภูมิ
อยู่ที่ไหนมาช้านานฝ่ายหนึ่งว่าสุวรรณภูมิอยู่ในพม่า
อีกฝ่ายว่าอยู่ในสยามประเทศ

ตำราประวัติศาสตร์ไทยเคยจัดให้สุวรรณภูมิ
เป็นอาณาจักรเก่าแก่ในภาคกลางประเทศไทย การ

ค้นคว้านักวิชาการรุ่นใหม่พบว่าสุวรรณภูมิเป็น
ชื่อรวมๆที่ชาวอินเดียโบราณใช้เรียกภูมิภาค
อุษาคเนย์ทั้งหมด

ไม่ได้หมายถึงใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ
อุษาคเนย์โบราณ หรือสุวรรณภูมิ เป็น
แหล่งโลหะและของป่าที่ชาวอินเดียต้องการ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งทองแดงและทองคำ ซึ่งตรง
กับคำว่าสุวรรณการคำโลหะและของป่าระหว่าง
อินเดียกับอุษาคเนย์คงแพร่หลายมาก ทำให้
พ่อค้ามั่งคั่งอย่างรวดเร็ว ชาดกและคัมภีร์
โบราณ ทั้งของอินเดีย ลังกา จึงกล่าวถึงการค้า
กับสุวรรณภูมิเสมอๆ

“สุวรรณภูมิจะอยู่ที่ไหนก็ได้ ไม่สำคัญ
แต่เรื่องสุวรรณภูมิมีความสำคัญมากต่อพัฒนาการ
ทางสังคมและวัฒนธรรมยุคแรกของอุษาคเนย์
ทั้งหมด

สถาบันระดับอุดมศึกษาประเทศต่างๆ
น่าจะร่วมกันผลักดันให้เกิด “สถาบันสุวรรณภูมิ
ศึกษา” ขึ้นมาค้นคว้าความรู้เผยแผ่
เพื่อสร้างสรรค์อนาคตอันดีงามของภูมิภาค
และของโลกใบนี้” สุจิตต์ วงษ์เทศ ทิ้งท้าย.